

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, Žatec,

Proti
žalovanému: **Městský úřad Vejprty**, stavební úřad,
sídlem Tylova 870/6, Vejprty,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobce o informace ze dne 15. 8. 2017, evidované pod číslem 2946/2017.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **12 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nikterak nereagoval na jeho žádost ze dne 15. 8. 2017, kterou požadoval informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), zda žalovaný někdy v minulosti předával někomu originál či kopii projektové dokumentace ke stavbě „X“ anebo část takové dokumentace (například požárně bezpečnostní řešení stavby). V případě pozitivní odpovědi žádal konkrétní údaje, komu a v jakém rozsahu byla poskytnuta a z jakého důvodu. Dále žádal o sdělení, zda žalovaný někdy v minulosti potvrzoval shodu projektové dokumentace ke stavbě „X“ uložené ve spisu MU-VEJ/2054/2013/Sú-VI anebo části takové dokumentace (například požárně bezpečnostní řešení stavby) s jinou projektovou dokumentací. V případě kladné odpovědi žádal o sdělení, kdy a v jaké části byla projektová dokumentace porovnávána, k jakému účelu a s jakým výsledkem.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že na podanou žádost žalovaný nereagoval. Žalobce podal proto dne 4. 9. 2017 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, a to Krajskému úřadu Ústeckého kraje. O stížnosti však nebylo rozhodnuto, pouze krajský úřad žalobce přípisem ze dne 5. 9. 2017 upozornil, že postupuje žalovanému stížnost k vyřízení. Žalobce s odkazem na čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poukázal na to, že o jeho žádosti mělo být rozhodnuto do 15 dnů od jejího doručení. Stejně tak mělo být rozhodnuto do 15 dnů od 11. 9. 2017 o jeho podané stížnosti. Žalobci není známo, zda stížnost byla, či nebyla předána krajskému úřadu k vyřízení, avšak lhůta k rozhodnutí o stížnosti uplynula dne 26. 9. 2017, dosud však ani o stížnosti ani o samotné žádosti rozhodnuto nebylo. Žalobce uvedl, že bezvýsledně vyčerpал dostupné prostředky ochrany, přesto se požadovaných informací nedočkal, a proto přistoupil k žalobě proti nečinnosti žalovaného.

Vyjádření žalovaného a krajského úřadu k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že přípisem tajemníka Městského úřadu Vejprty bylo krajskému úřadu sděleno, že u podání, kde figuruje JUDr. J. W., Mgr. S. W. a Ing. T. W. ve věci „X“, nelze určit pro podjatost oprávněnou úřední osobu. Veškerá nezpracovaná podání jsou od tohoto data předávána krajskému úřadu jako nadřízenému správnímu orgánu. Rovněž byla předána i předmětná žádost zaevidovaná ve spise č. 2946/2017. Z tohoto důvodu se žalovaný nepovažuje za subjekt, proti kterému by měla směřovat žaloba a navrhuje tedy její zamítnutí.
4. V rámci zjišťování skutkového stavu si soud vyžádal i stanovisko krajského úřadu k žalobě. Krajský úřad ve svém vyjádření uvedl, že v reakci na přípis tajemníka Městského úřadu Vejprty ze dne 24. 8. 2017 pověřil usnesením ze dne 25. 9. 2017 Městský úřad Klášterec nad Ohří, odbor stavebního úřadu a územního plánování, k projednání a rozhodnutí neukončeného správního řízení ve věci změny užívání stavby „X“. Městský úřad Klášterec nad Ohří se tak stal příslušným obecným stavebním úřadem v předmětné věci a v důsledku toho i povinným subjektem pro vyřízení žádostí o poskytnutí informací dle InfZ. Na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

základě uvedeného usnesení ze dne 25. 9. 2017 předal krajský úřad Městskému úřadu Klášterec nad Ohří i spis, z něhož byla informace požadována. O tom byl žalobce informován. Uvedenou žádost vyřídil stavební úřad Městského úřadu Klášterec nad Ohří opatřením ze dne 20. 10. 2017 tak, že dle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ žádost odložil. Proti tomuto opatření žalobce stížnost nepodal. V důsledku změn místní příslušnosti došlo k prodávám při vyřizování žádosti, nicméně procesní úkony spojené se změnou příslušnosti vylučovaly vyřízení žádosti ve lhůtě stanovené InfZ. Krajský úřad má za to, že pokud správní orgán nevede řízení a nedisponuje spisem, pak nemůže vyřídit žádost o informaci, kterou je žádán určitý dokument ze spisu. Příslušnost povinného subjektu, byť to InfZ výslovně neupravuje, musí vycházet nutně ze skutečnosti, kdo fakticky informacemi disponuje. Trvat na vyřízení žádosti, v daném případě žalovaným, považuje krajský úřad za přepjatý formalismus, vybočující ze smyslu InfZ i principu dobré správy. Stížnost, kterou žalobce uplatnil vůči žalovanému z důvodu nevyřízení jeho žádosti, nebyla předána, ani nemohla, neboť byla doručena žalovanému až dne 4. 9. 2017, zatímco k postoupení spisu krajskému úřadu došlo dříve.

Replika žalobce

5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného a stanovisku krajského úřadu uvedl, že žalobce žádné oznámení o předání své žádosti o informace od krajského úřadu neobdržel. Dle jeho názoru není Městský úřad Klášterec nad Ohří povinným subjektem, který by měl žádost vyřizovat. Příslušnost k vyřízení žádosti nevyplývá ze zákona, ale určuje ji žadatel, a sice tím, že žádost adresuje nějakému správnímu orgánu, který má obecně povinnost informace poskytnout. Pokud žadatelem oslovený povinný subjekt informacemi nedisponuje, vydá z tohoto důvodu rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nepostupuje žádost povinnému subjektu, o kterém ví, nebo se snad domnívá, že by informace mohl mít. Delegací nebo atrakcí v konkrétní správní věci dochází ke změně příslušnosti právě jen k projednání a rozhodnutí takto delegované, resp. aťahované, věci a nedochází automaticky ke změně příslušnosti v řízeních, která mají s delegovanou věcí nějakou skutečnou či domnělou souvislost.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
7. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

9. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Mezi stranami není sporu o skutkovém stavu věci, který odpovídá i předloženému správnímu spisu. Žalobce podal v zastoupení svým právním zástupcem shora uvedenou žádost o informace ze dne 15. 8. 2017. Usnesením Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 25. 9. 2017 bylo podle § 131 odst. 4 správního řádu rozhodnuto tak, že se Městský úřad Klášterec nad Ohří, odbor stavebního úřadu a územního plánování, pověřuje k projednání a rozhodnutí neukončeného správního řízení, které vedl stavební úřad, Městský úřad Vejprty pod č. j. MU-VEJ/20154/2013/SÚ-VI, ve věci změny užívání stavby „X“ na pozemku st. p. 9/2, 531, 974, parc. č. „X“ v katastrálním území Kovářská. S přípisem ze dne 2. 10. 2017 byly Městskému úřadu Klášterec nad Ohří krajským úřadem postoupeny i žádosti o informace vztahující se ke stavbě označované jako „X“ a mezi nimi byl i spis č. 2946/17 se žádostí žalobce. Přípisem ze dne 20. 10. 2017 Městský úřad Klášterec nad Ohří sdělil JUDr. J. W., že žádost evidovanou pod č. j. 2946/17 odložil podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ.
11. Soud v dané věci nejprve musí vymezit předmět přezkumu a stěžejní právní otázku. Předmětem přezkumu je to, zda žalovaný má nebo měl povinnost vyřídit žádost žalobce o informace ze dne 15. 8. 2017 i přesto, že po podání žádosti došlo ke změně místní příslušnosti ve věci změny stavby „X“.
12. Soud k otázce pasivní legitimace odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 154/2015-57, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že: „Označení žalovaného v žalobě na ochranu proti nečinnosti je v dispozici žalobce, přičemž soud je tímto označením vázán. Soud např. nezkontroluje, zda pravomoc vydat rozhodnutí dle zákona o svobodném přístupu k informacím má jiný správní orgán.“
13. Činnost, či nečinnost jiných správních orgánů není pro rozhodnutí ve věci podstatná, neboť žalobce vytýká nečinnost pouze žalovanému a jeho postup soud přezkoumává.
14. Podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.
15. Podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
17. Podle § 16a odst. 3 písm. a) InfZ stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 14 odst. 5 písm. c) InfZ.
18. Z uvedených ustanovení InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží s tím, že nepatří do jeho kompetence [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ], nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].
19. Jestliže povinný subjekt dospěl k závěru, že požadovaná informace se nevztahuje k jeho působnosti, je jeho povinností tuto žádost podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odložit. Jiný postup zde nepřichází podle InfZ v úvahu. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
20. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
21. Soud na základě shora uvedených závěrů konstatuje, že se neztotožnil s argumentací žalovaného podpořenou stanoviskem krajského úřadu spočívající v tom, že rozhodnutím podle § 131 odst. 4 správního řádu o změně místní příslušnosti ve věci změny v užívání stavby „X“ pro podjatost vede automaticky i ke změně povinného subjektu k vyřízení žádosti o poskytnutí informace. InfZ ani správní řád neobsahují ustanovení, které by upravovalo akcesorické řízení, které by v případě změny příslušnosti správního orgánu následovalo osud řízení, v němž došlo ke změně. V dané věci tak bylo rozhodnuto pouze o změně příslušnosti ve věci správního řízení o změně v užívání stavby „X“. Na jiná řízení ani na žádosti o poskytování informací podle InfZ toto rozhodnutí nemá vliv.
22. Povinným subjektem jednat ve věci předmětné žádosti o informace tedy byl a je žalovaný, u kterého byla podána i stížnost proti jeho postupu dle § 16a odst. 3 InfZ. Žalovaný předně měl postupovat jedním ze shora uvedených způsobů. Dále měl stížnost postoupit spolu se spisovým materiálem (případně odkázat, kde se spis nachází) krajskému úřadu jako nadřízenému správnímu orgánu, pokud sám ve věci nevyhověl. Krajský úřad má povinnost podle § 16a odst. 6 InfZ přezkoumat postup povinného subjektu (žalovaného) a ve věci rozhodnout. Informaci může žadateli poskytnout pouze v případě, že usnesením ve věci žádosti o poskytnutí informace tuto věc převezme [viz § 16 odst. 6 písm. c) InfZ].
23. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, která je stanovena jako základní lhůta k poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ.

24. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12 200 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d) AT]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)